

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 (B153/20.04.2021), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV2321/27.04.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D316/27.04.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare introducerea unui nou articol, respectiv art. 21¹, în Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID – 19, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit normei propuse, cei care se vaccinează împotriva Covid-19 ar urma să beneficieze, la cerere, în ziua vaccinării, de o zi liberă plătită sau de o zi scutire frecvență, după caz. De același drepturi ar urma să beneficieze și unul dintre părinți pentru copii cu vârstă de până la 14 ani sau până la 26 de ani, în cazul copilului cu dizabilități, care se vaccinează.

Prin conținutul său, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit.p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Referitor la **Expunerea de motive**, semnalăm că aceasta nu respectă structura prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate principiile de bază, cu evidențierea elementelor noi, impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat și nici informații cu privire la consultările derulate.

4. La **partea dispozitivă a articolului unic**, pentru rigoarea redactării, sintagma „articolul 21¹” se va scrie sub forma „art. 21¹”.

5. La textul preconizat pentru **art.21¹ alin.(1) lit.a**), semnalăm că termenul „angajați” nu beneficiază de accepțiune normativă, fiind probabil vizate persoanele care se află în executarea unui act juridic bilateral în temeiul căruia se naște un raport juridic de muncă *lato sensu*. Pentru evitarea interpretărilor eronate și a aplicării unui tratament discriminatoriu, este necesară prevederea cu claritate, în mod expres, a categoriilor de persoane vizate prin folosirea termenului amintit.

Precizăm că, în măsura în care textul analizat - referitor la acordarea unei zile libere plătite – ar fi fost inclus în Codul muncii și ar fi privit pe salariați, **acesta ar fi fost aplicabil tuturor persoanelor aflate în desfășurarea unui raport juridic de muncă**, deoarece, potrivit art.1 din Codul muncii, „prezentul cod reglementează domeniul raporturilor de muncă” și „se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii”, iar potrivit art.278 alin.(2) „Prevederile prezentului cod se aplică cu titlu de drept comun și acelor raporturi juridice de muncă neîntemeiate pe un contract individual de muncă, în măsura în care reglementările speciale nu sunt complete și aplicarea lor nu este incompatibilă cu specificul raporturilor de muncă respective”.

Semnalăm că, în legislația internă sunt reglementate mai multe relații sociale care pot fi încadrate în sfera largă a raporturilor juridice de muncă, în principal, pe baza relației de subordonare față de un angajator (existând și excepții), dintre care le amintim pe cele ale:

a) salariaților - raportul de muncă se naște pe baza contractul individual de muncă, reglementat de Codul muncii;

b) personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice - raportul de muncă se naște pe baza contractului individual de muncă sau al contractului de management, după caz;

c) funcționarilor publici - raportul juridic de muncă (raport de serviciu, în acest caz) se naște pe baza unui act administrativ. Sunt incluși aici toți funcționarii publici - cei cărora li se aplică prevederile Codului administrativ, dar și cei vizați de legislație specială aplicabilă diferitelor categorii de funcționari publici exceptați de la aplicarea unor prevederi ale Codului administrativ, în baza unor statute speciale;

d) magistraților (judecători și procurori) care își desfășoară activitatea în temeiul art.126 și urm din Constituție și al Legii nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) membrilor cooperatori care se află în raporturi juridice de muncă - în temeiul Legii nr.1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, cu modificările ulterioare - cu societatea cooperativă;

f) zilierilor - raportul de muncă se naște pe baza acordului de voință al părților (zilier și beneficiar), în temeiul Legii nr.52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

g) ucenicilor - raportul de muncă se naște pe baza unui contract de ucenicie, prevăzut de art.208-210 din Codul muncii și în Legea nr.279/2005 privind ucenicia la locul de muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

h) internilor - raportul de muncă se naște pe baza unui contract de internship, încheiat în temeiul Legii nr.176/2018 privind internshipul, cu completările ulterioare;

i) salariaților temporari puși la dispoziția utilizatorilor de agenții de muncă temporară - raportul de muncă se naște pe baza unui contract de punere la dispoziție, încheiat de către utilizator cu agentul de muncă temporară în temeiul art. 88 – 102 din Codul muncii.

6. La textul preconizat pentru **art.21¹ alin.(1) lit.b)**, (care este marcat în proiect drept a doua lit.a)) pentru o corectă exprimare, expresia „o zi scutire de frecvență” se va înlocui prin expresia „o zi **în care sunt scutite** de frecvență”.

În ceea ce privește ipoteza scutirii de frecvență a militarilor, semnalăm:

a) imprecizia termenului „militar”, dat fiind că nu se prevede în mod expres că norma privește cadrele militare, în sensul stabilit de

Legea nr.80/1995 și/sau persoanele care îndeplinesc serviciul militar în temeiul prevederilor Legii nr.446/2006, fiind necesară includerea unei trimiteri la actele normative referitoare la persoanele vizate prin termenul menționat;

b) folosirea improprie a termenului „frecvență” în contextul referirii la activitatea „militarilor”, pentru ipoteza cadrelor militare și a persoanelor prevăzute la art.3 din Legea nr.446/2006, termenul corect fiind „permisie”.

Prin urmare, ipoteza analizată mai sus ar trebui să facă obiectul unei litere distincte, unde să fie prevăzută acordarea unei permisii de o zi.

7. La textul preconizat pentru **art.21¹ alin.(2)**, este necesară reconsiderarea sintagmei imprecise „instituția de profil la care a fost efectuată vaccinarea”, dat fiind că, potrivit Hotărârii Guvernului nr.1.031/2020 privind aprobarea Strategiei de vaccinare împotriva COVID-19 în România, campania de vaccinare se derulează prin unități sanitare/rețeaua de centre de vaccinare/echipe mobile de vaccinare/cabinete de medicină de familie/centre de vaccinare drive-through.

Observația este valabilă și pentru **alin.(4) teza I**.

8. La textul preconizat pentru **art.21¹ alin.(3)**, este necesară reconsiderarea terminologiei și completarea normei, pentru următoarele rațiuni:

a) nu doar copilul de până la 14 ani trebuie să fie însoțit de părinte în ziua vaccinării, când copilul își va exprima consimțământul informat, ci și minorii cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani, deoarece potrivit art.661 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, „Vârsta legală pentru exprimarea consimțământului informat este de 18 ani. Minorii își pot exprima consimțământul în absența părinților sau reprezentantului legal, în următoarele cazuri:a) situații de urgență, când părinții sau reprezentantul legal nu pot fi contactați, iar minorul are discernământul necesar pentru a înțelege situația medicală în care se află; b) situații medicale legate de diagnosticul și/sau tratamentul problemelor sexuale și reproductive, la solicitarea expresă a minorului în vârstă de peste 16 ani”;

b) având în vedere faptul că minorul poate fi lipsit, temporar sau permanent, de ocrotirea părintească, iar în cazul persoanei cu handicap, părintele sau persoana desemnată, potrivit legii, exercită drepturile și

îndeplinesc obligațiile față de aceasta, pentru acoperirea tuturor ipotezelor ce se pot ivi în activitatea de aplicare a normei, este necesară înlocuirea expresiei „unul dintre părinți” prin sintagma „unul dintre părinți sau reprezentantul legal al copilului/persoanei cu handicap”;

c) termenul „copil” este definit la art.4 lit.a) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului ca „persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nici nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, potrivit legii”.

De aceea, precum și pentru respectarea terminologiei Legii nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, în partea finală a textului propus pentru alin.(3), expresia „copilul cu dizabilități” se va înlocui prin expresia „persoana cu handicap”.

9. Având în vedere prevederile art.70 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ținând cont că asupra Legii nr.55/2020 s-au adus mai multe intervenții legislative, recomandăm ca prezentul proiect să prevadă republicarea actului normativ de bază, în cuprinsul unui articol distinct, art. II, în următoarea formulare:

„**Art.II.** - Legea nr.55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.396 din 15 mai 2020, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare”.

În această situație, actualul **articol unic** va deveni **art.I.**

Menționăm că republicarea Legii nr. 55/2020 se poate realiza doar după ce ordonanțele de urgență modificatoare ale actului normativ de bază sunt fie aprobate fie respinse de Parlament prin lege. Din fișa de evidență a Legii nr. 55/2020 rezultă că, în prezent, trei ordonanțe de urgență prin care s-au adus intervenții legislative asupra acestei legi nu au fost încă aprobate sau respinse de Parlament.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 291 / 5.05.2021.

CONFORM CU
ORIGINALUL